

.....İNFAZ HAKİMLİĞİNE /

.....AĞIR CEZA MAHKEMESİNE

Sunulmak üzere

..... NOLU .... TİPİ KAPALI CEZA İNFAZ KURUMU MÜDÜRLÜĞÜNE/

.... İNFAZ HAKİMLİĞİNE

(Başvurunun yapıldığı aşamaya göre yukarıdaki başlıklar seçilmelidir)

**KONU:** ..... Tipi Ceza İnfaz Kurumu İdare ve Gözlem Kuruluna .... Tarihinde yapmış olduğum Avukatımla görüntülü görüşme talebimin reddine ilişkin Kurulun ... Sayı ve.... Kararlara itirazımı ve bu kaldırılarak avukatımla görüntülü görüşme talebimin kabulüne karar verilmesine ilişkin beyanlarımı içerir.

#### **AÇIKLAMALAR:**

..... .. Ceza İnfaz Kurumunu İdare ve Gözlem Kurulunun yukarıda sayı ve tarihi verilen kararı aşağıda sayacağım nedenlerle bu konuyu düzenleyen ulusal ve uluslararası düzenleme ve mahkeme içtihatlarına aykırıdır, Şöyle ki:

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), avukat-müvekkil arasındaki uzaktan/görüntülü görüşme (video konferans) hakkını doğrudan **Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 6. maddesi (Adil Yargılanma Hakkı / Savunma Hakkı) ve 8. maddesi (Özel Hayata ve Haberleşmeye Saygı Hakkı)** kapsamında koruma altına almaktadır. Söz konusu talebimin reddi ile özellikle taraf olduğumuz ve Anayasa 90. Madde gereğince iç hukukun bir parçası olan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin koruduğu aşağıda sayılacak olan hakların ihlalidir.

#### **Madde 6 – Adil Yargılanma Hakkı**

Talebimin reddi savunma hakkımın özünü zedelemiştir. Normlar hiyerarşisine göre Anayasal ve yasal anlamda bir engel söz konusu olmamasına rağmen talebim görüntülü görüşme hakkının terör ve örgütlü suçlardan mahkum olanlara verilmesinin İdare ve Gözlem Kuruluna ait olduğundan ve bu hakkın verilmesinin talep sahibinin iyileşme durumuna bağlı olduğundan bahisle / UYAP sisteminde bu talebe cevap verebilecek teknik alt yapının cezaevinde henüz kurulmamış olmasından bahisle reddedilmesi, Adil yargılanma hakkı kapsamında **“kendi seçeceği bir avukatla savunulma” ve savunmasını hazırlamak için gerekli kolaylıklara sahip olma** güvencelerinin doğrudan ihlalidir.

Bu nedenle bu talebin, aile görüşmeleri konusunda terör ve organize suçlardan hüküm giyenlere uygulanan kısıtlamalardaki ölçüler aynen uygulanarak ve bir avukatla özel görüşme hakkının etkin savunma hakkının temelini oluşturması gerçeği tamamen göz ardı edilerek reddedilmesi adil yargılanma hakkının ihlalidir.

AİHM içtihatlarına göre görüntülü görüşme teknolojileri yargılamayı hızlandırmak için kullanılmalı ve bu sistemlerin alt yapısı, avukat ile müvekkilin hiçbir üçüncü göz veya kulak olmadan (gizlilik ilkesi) serbestçe strateji geliştirmesine imkân tanımak zorundadır.

## Madde 5 – Özgürlük ve Güvenlik Hakkı

Tutuklu veya gözaltındaki kişilerin avukata erişiminin engellenmesi, özgürlüğün keyfi kısıtlanmasına karşı güvenceleri zayıflatır. Özellikle bu uygulamaya en çok ihtiyacı olanlar genelde hakkındaki yargı süreçleri tamamlanmamış ve yargılaması tutuklu olarak devam eden kişilerdir. Avukata erişim hakkının kolaylaştırılması amaçlı kurgulanan bir hizmetin bu hakkı engelleyecek şekilde kullanılması bu hakkın gaspı niteliğindedir.

## Madde 8 – Özel Hayat ve Haberleşme Gizliliği

Avukatla yapılan görüşmelerin gizliliği özel hayatın ve haberleşmenin korunması kapsamındadır.

Devletin müdahalesi ancak istisnai durumlarda söz konusu olabilir. (Örneğin görüşmelerin güvenlik ve organize suç örgütü ile irtibatın devamı gerekçesiyle dinlenmesi veya kısıtlanması) bu tür makul gerekçeler dışında başvurusunun diğer suç türlerine tanınan bir usuli hakkın bazılarında tanınmaması bu hakkın doğrudan ihlalidir.

## AİHM İçtihatlarında Avukata Erişim Hakkının İhlaline İlişkin Örnekler

**Salduz v. Türkiye (2008):** Mahkeme, bu kararda gözaltındaki kişiye avukat yardımı sağlanmadan alınan ifadelerin delil olarak kullanılmasının adil yargılanma hakkını ihlal ettiğini belirtmiştir. Avukatla ilk andan itibaren gizli ve aracısız görüşme, savunma hakkının güvencesidir.

**İbrahim ve Diğerleri v. Birleşik Krallık:** AİHM, Bu kararda Salduz prensiplerini genişleterek, avukata erişimin kısıtlanabilmesi için “zorunlu sebepler”in açıkça ortaya konması gerektiğini vurgulamıştır. Avukatla görüşme hakkı, ancak istisnai ve gerekçeli durumlarda sınırlandırılabilir.

**Murray v. Birleşik Krallık (1996):** Avukata erişimin geciktirilmesi savunma hakkını zedelediği için ihlal tespit edilmiştir.

**S v. İsviçre (1991):** Avukatla gizli görüşme hakkının engellenmesi hem adil yargılanma hem de özel hayatın gizliliği açısından ihlal olarak görülmüştür.

**Shulepov v. Rusya (2008), Slashchev v. Rusya (2012) ve Grigoryevskikh v. Rusya (2009):** Bu kararların ortak ana fikrine göre; bir sanığın duruşmaya veya adli işlemlere video konferans (sesli ve görüntülü bağ) yoluyla katılması tek başına sözleşmeye aykırı değildir. Ancak, kişinin bu süreçte **etkili hukuki yardımdan** yararlanabilmesi için avukatıyla **tamamen gizli, üçüncü kişilerin duyamayacağı ve denetleyemeyeceği ayrı bir hat/bağlantı üzerinden** görüntülü veya sesli iletişim kurabilme imkanının kesintisiz olarak sağlanması zorunludur.

Bu içtihat doğrudan duruşmalara ilişkin görünmekle birlikte, kişinin avukatına savunma stratejilerini ayarlayabileceği daha önceki bir tarihte bu imkânın tanınması da bu kapsamdadır.

**Altay v. Türkiye (No. 2- 2019):** Doğrudan görüntülü görüşme olmasa da avukat-müvekkil iletişiminin dijitalleşen ve uzaktan yürütülen boyutlarına ışık tutan bu kararda AİHM; cezaevindeki bir mahpusun avukatıyla kurduğu her türlü uzaktan iletişimin (elektronik yazışma, sesli/görüntülü veri) **mesleki sır saklama (legal professional privilege)** kapsamında olduğunu vurgulamıştır. Kamu otoritelerinin bu iletişimi denetlemesi, kaydetmesi veya kısıtlaması için "somut, istisnai ve çok haklı gerekçeler" bulunmadığı müddetçe gizliliğin ihlal edilemeyeceğine hükmedilmiştir.

## E-Avukat (Görüntülü Görüşme) Modülü Uygulama Esasları

Bu uygulamanın çerçevesini belirleyen Adalet Bakanlığı tarafından yayınlanan yönergede uygulamanın amacı şöyle açıklanmaktadır.

*Savunma hakkının daha etkin kullanılmasını sağlamak ve adalet hizmetlerindeki dijital dönüşümü ileriye taşıyarak yargılama süreçlerini hızlandırmak amacıyla hayata geçirilen E-Avukat (Görüntülü Görüşme) Modülü sayesinde hükümlü ve tutuklular, avukatlarıyla yüz yüze buluşmaya gerek duymadan elektronik ortam üzerinden görüşmelerini gerçekleştirebilecektir.*

Bu hizmet, adil yargılanma hakkı kapsamında Avukata erişim 'access to lawyer' hakkı ve bir müdafii eşliğinde etkin savunma hakkına hizmet eden önemli bir adımdır.

Ancak bu genel idealist hedefin ardından aynı yönergede maalesef konjonktürel bir istisnalar maddesi eklenmiştir. Madde şöyledir:

*Aşağıda belirtilen kişiler görüntülü görüşme yapamayacaktır:*

- *Terör suçları kapsamında bulunanlar*
- *Çıkar amaçlı suç örgütü mensupları*
- *Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alan hükümlüler*
- *5275 sayılı Kanunun 9/3 maddesi kapsamında olanlar*
- *Bu kişiler aynı zamanda yakınları ile de görüntülü görüşme hakkına sahip değildir.*

Özellikle son başlıkta yer alan açıklama bu istisnaların düzenlemesine hakim olan AİHM içtihatlarına aykırı yaklaşımı gözler önüne sermektedir. Burada açıkça avukat ile görüşme, aile görüşmesi ile bir tutulmuştur. Bu şekilde avukat görüşmesinin etkin savunma hakkının önemli bir aracı olduğu göz ardı edilmiştir. Bu istisna maddelerinde yer alan gruptakilerin aynı zamanda yakınları ile de görüntülü görüşme hakkı olmadığı sebebiyle bu hukuk dışı istisna gerekçelendirilmeye çalışılmıştır. Bu yaklaşım o kadar hukuk dışıdır ki; AİHM özellikle Khamidov/Rusya ve Streletz Kessler ve Krenz davalarında vurguladığı keyfiliğin 'arbitrariness' başka bir örneği olmaya adaydır.

### **AİHS Madde 14 (Ayrımcılık Yasağı) Bağlamında "Farklı Durumlara Aynı Muamele"**

AİHM'in \*Thlimmenos v. Yunanistan\* kararında yerleştiği üzere, Ayrımcılık Yasağı (Madde 14) yalnızca benzer durumdaki kişilere farklı muamele edilmesini değil; **farklı durumdaki kişilere aynı muamele edilmesini** de yasaklar.

Yukarıdaki gibi istisna suç grupları belirlemek savunma hakkının ihlalidir. Çünkü tüm ceza yargılama sistemlerine hakim olan bir kural vardır. Suçu ne olursa olsun herkesin avukata erişim ve avukatı ile herhangi bir gözetim olmadan görüşme hakkına sahiptir. Bu gruplarda yer alan kişilerin avukatları ile bizzat görüşme hakları olduğundan bahisle bu istisnalar meşrulaştırılamaz. Coğrafi ve ekonomik sebeplerle avukat ile şahsi görüşmelerin mümkün olmadığı durumlar hiç de az değildir.

Yukarıdaki nedenlerle Avukatla görüntülü görüşme imkanının neredeyse sadece adli mahkumlara tanınması, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 14. maddesinde düzenlenen ayrımcılık yasağının ağır ve açık bir ihlalidir.

**SONUÇ VE İSTEM:** Yukarıda açıklanan gerekçelerle İdare ve Gözlem Kurulunun ilgili kararının kaldırılarak tarafıma avukatımla acep sistemi üzerinden görüntülü görüşme imkânı tanınmasını saygıyla arz ve talep ederim. / /2026

İmza.

.....İNFAZ HAKİMLİĞİNE /

.....AĞIR CEZA MAHKEMESİNE

Sunulmak üzere

..... NOLU .... TİPİ KAPALI CEZA İNFAZ KURUMU MÜDÜRLÜĞÜNE/

.... İNFAZ HAKİMLİĞİNE

(Başvurunun yapıldığı aşamaya göre yukarıdaki başlıklar seçilmelidir)

**KONU:** ..... Tipi Ceza İnfaz Kurumu İdaresinin hakkımda verdiği kapasite yetersizliği nedeniyle nakil kararına karşı itirazımı içerir.

**AÇIKLAMALAR:** ..... tutuklu/hükümlü olarak bulunduğum ..... Tipi C.İ.K. idaresi son zamanlarda yaşanan cezaevinde yaşanan nüfus artışını ve bu artışa yetecek fiziki kapasite yetersizliğini gerekçe göstererek talebim olmamasına rağmen .....Cezaevine nakledilmeme karar vermiş, bu karar tarafıma ..... tarihinde tebliğ edilmiştir.

Nakil kararı alınan cezaevi ailemin yaşadığı ilden oldukça uzak bir konumdadır. Bu kararın uygulanması Aile bütünlüğüm açısından telafisi güç hatta imkansız zararlara yol açacaktır.

Cezaevinden istem dışı nakil uygulaması, Anayasa 90. Madde gereği iç hukukumuzun bir parçası olan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine göre karar veren AİHM içtihatlarında aile hayatına saygı hakkı ve adil yargılanma hakkı bağlamında hak ihlali olarak değerlendirilmiştir. Bu konudaki başlıca kararlar mahpusların ailelerinden yüzlerce kilometre uzağa nakledilmesinin aile bağlarını fiilen kopardığını ve idarenin geniş takdir yetkisiyle bu müdahaleyi meşrulaştırmasının kabul edilemez olduğunu vurgulamaktadır. Bu kararların başlıcaları şunlardır.

#### **Emre v. Türkiye (2025)**

AİHM'in 16 Aralık 2025 tarihli Emre/Türkiye kararı, mahpusların aile hayatına saygı hakkının korunmasında idarenin uyması gereken temel kriterleri belirleyen en güncel kararlardan biridir. Bu davada başvuru, ailesinin Edirne'de ikamet etmesine karşın kendisinin yaklaşık 850 km uzaklıktaki Kırşehir E Tipi Ceza İnfaz Kurumu'nda tutulması nedeniyle ailesinin ziyaretine gelemediğini ileri sürmüştür.

AİHM, başvuru ailesinden bu denli uzakta tutulmasının ve nakil talebinin reddedilmesinin, Sözleşme'nin 8. maddesi kapsamında aile hayatına doğrudan bir "müdahale" teşkil ettiğini saptamıştır (§ 32). Mahkeme, yerel makamların başvuru kişinin kişisel durumunu (eşi ve iki okul çağındaki çocuğunun 40-45 saatlik, iki aktarmalı otobüs yolculuğu zorlukları) yeterince değerlendirmedikçe vurgulamıştır (§ 34). Mahkeme, güvenlik ve kapasite gerekçelerinin bireyselleştirilmiş bir denge gözetmeden uygulanmasını "aşırı şekilci" bulmuştur.

#### **Avşar ve Tekin v. Türkiye;**

AİHM'in 17 Eylül 2019 tarihli Avşar ve Tekin/Türkiye kararı, mahpusların aile hayatına saygı hakkı ve cezaevi nakil talepleri konusundaki temel ilkeleri ortaya koyan önemli bir karardır. Davaya konu olayda başvuru A. Avşar, ailesinin Diyarbakır'da ikamet etmesine karşın yaklaşık 12 yıldır ailesinden

yüzlerce kilometre uzaklıktaki Kırıkkale F Tipi Ceza İnfaz Kurumu'nda tutulmuştur. AİHM, başvurucuların yıllar boyunca ailelerinin ikamet yerlerinden bu denli uzakta tutulmalarının, Sözleşme'nin 8. maddesi kapsamında aile hayatına doğrudan bir "müdahale" teşkil ettiğini saptamıştır (§ 62). Mahkeme, müdahalenin kanuni dayanağının olduğunu ve aşırı kalabalıkla mücadelenin meşru bir amaç taşıdığını kabul etmekle birlikte (§ 64-67), 2006 yılı Avrupa Cezaevleri Kuralları ışığında idarenin mahpusların aileleriyle temaslarını sürdürmelerine yardımcı olma yönünde pozitif bir yükümlülüğü bulunduğunu hatırlatmıştır (§ 69). Özellikle uzun süreli mahpusluklarda coğrafi uzaklığın aile bağlarını koparan temel bir faktör olduğuna dikkat çeken Mahkeme, ulusal makamların mümkün mertebe mahpusları ikamet yerlerine yakın kurumlara dağıtması gerektiği ilkesini vurgulamıştır (§ 70).

**İlerde ve Diğerleri:** AİHM, Sözleşme'nin 8. maddesinin mahpuslara doğrudan belirli bir cezaevi seçme hakkı tanımadığını kabul etmekle birlikte (§ 213), başvurucunun sunduğu hususları (annesi ve eşinin 1.000 km'lik yolda karşılaştığı zorluklar ve ziyaretlerin kısıtlılığı) dikkate alarak, bu durumun aile hayatına bir "müdahale" teşkil ettiğine hükmetmiştir (§ 215). Mahkeme, cezaevlerindeki kalabalıklığın önlenmesinin meşru bir amaç olduğunu kabul etse de, başvurucunun Nevşehir'den İzmir'e nakli sırasında kendisine hiçbir gerekçe sunulmamasını, aile hayatına saygı hakkına keyfi müdahaleye karşı usuli güvencelerin yokluğu olarak nitelendirmiştir (§ 219).

#### **Kacı ve Diğerleri**

AİHM bu davada, özellikle kapasite fazlalığı mazeretinin nakil taleplerinde nasıl bir "mutlak gerekçe" haline getirildiğini tespit etmiştir. Mahkeme, Türkiye'deki cezaevi sistemindeki aşırı kalabalık sorununun yapısal bir problem olduğunu ve bu problemi çözüme yükümlülüğünün doğrudan devlete ait olduğunu belirtmiştir (§ 82). Kararda, mahpusların ailelerinden yüzlerce kilometre uzakta tutulmalarının ve nakil taleplerinin reddedilmesinin, idarenin kapasiteyi yönetememesinden kaynaklandığı, ancak bu idari eksikliğin mahpusun aile bağlarını koparmasını haklılaştıramayacağı vurgulanmıştır (§ 84). AİHM, başvurucuların kişisel yararları ile cezaevi yönetiminin lojistik ihtiyaçları arasında adil bir dengenin kurulmadığını saptamıştır (§ 86).

Yukarıdaki kararların ortak noktası olan uzak bir cezaevine naklin aile hayatına olan etkisine gelince ... **(burada kişisel durumumuzu ortaya koyan bir paragrafı aşmayacak bir özet konulmalıdır.**

#### **SONUÇ VE İSTEM:**

AİHM'in yukarıdaki kararlarına da yansıyan yaklaşımına göre nakil kararları, aile hayatına saygı hakkını doğrudan etkiler; idarenin kapasite ve güvenlik gerekçeleri bireyselleştirilmiş bir denge ile test edilmelidir. İstem dışı nakiller, aile hayatını fiilen ortadan kaldırdığında demokratik toplumda kabul edilemez; gerekçesiz veya şekilci ret kararları adil yargılanma hakkını da ihlal eder. Özetle AİHM'in içtihatlarının merkezine koyduğu kişisel özgürlükler ile kamu yararı arasında 'Fair balance' adil bir denge kurulmalı biri diğerine keyfi bir şekilde feda edilmemelidir.

Bu noktadan hareketle aile hayatımın neredeyse yıkımı anlamına gelecek nakil kararının kaldırılmasını sn. Mahkemenizden saygı ile talep ederim. / /2026

İmza

.....İNFAZ HAKİMLİĞİNE /  
.....AĞIR CEZA MAHKEMESİNE

Sunulmak üzere

..... NOLU .... TİPİ KAPALI CEZA İNFAZ KURUMU MÜDÜRLÜĞÜNE/  
.... İNFAZ HAKİMLİĞİNE

(Başvurunun yapıldığı aşamaya göre yukarıdaki başlıklar seçilmelidir)

**Konu:** (duruma göre bu iki konu seçeneğinden biri seçilmeli ) Kurum idaresine yaptığım çocuklarımın eğitimi nedeniyle hafta sonu görüşme talebimin reddi kararının kaldırılması talebimi içerir. / Kurum idaresine yaptığım hafta sonu görüşmesinde refakatçi olarak (kabul edilmeyen kimse o kişi ve yakınlığı yazılmalı) da ziyaretçi olarak kabul edilmesine ilişkin dilekçemin reddi kararının kaldırılmasına ilişkin talebimi içerir.

**AÇIKLAMALAR:**

Kurum idaresine .....tarihinde vermiş olduğum dilekçe ile yaptığım. Çocuğumun /çocuklarımın hafta içi eğitim programlarının uymaması nedeni ile hafta sonu görüş talebim hukuki ve makul bir gerekçe gösterilmeden reddedilmiştir.

Kurum idaresine .....tarihinde vermiş olduğum dilekçe ile yaptığım, Hafta sonu görüşmelerinde refakatçi olarak sadece bir kişi alınması uygulamasının normalde ilgili mevzuat gereği görüşme hakkım olan (annem,babam,kardeşim vb. ) görüşmemi engellediğinden refakatçi olarak kabul edilen eşimin yanında .....ziyaretçi olarak kabul edilmesine ilişkin talebim. Kurum tarafından hiçbir yasal ve makul bir gerekçe gösterilmeksizin reddedilmiştir.

Öğrenci çocuğu olan mahpusların hafta sonu görüş haklarının engellenmesi veya ziyaretçi sayısının keyfi olarak daraltılması, **Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 8. Maddesinde düzenlenen "Özel ve Aile Hayatına Saygı Hakkı" ile 14. Maddesinde düzenlenen "Ayrımcılık Yasağı" ilkelerini doğrudan ihlal eder.**

Ceza infaz kurumlarının iç düzen veya personel eksikliği gibi genel gerekçelerle çocukların eğitim hakkını ve dolayısıyla aile bağlarını zedeleyecek kararlar alması, uluslararası hukukta orantısız bir müdahale olarak kabul edilmektedir.

**İhlal Edilen AİHS Maddeleri**

- **Madde 8- Özel ve Aile Hayatına Saygı Hakkı:** Mahpusların aile bireyleri ve özellikle çocukları ile düzenli, sağlıklı bağ kurma hakkı bu maddeyle korunur. Hafta içi okula giden bir çocuğun hafta sonu ziyaretinin engellenmesi veya çocuğa eşlik edecek diğer ebeveynin/refakatçinin kuruma keyfi olarak alınmaması, aile hayatının devamlılığını fiilen imkansız kılar.
- **Madde 14- Ayrımcılık Yasağı:** Hafta sonu izni gibi yasal hakların, idarelerin keyfi ve standart dışı kararlarıyla bazı mahpuslara uygulanıp bazılarına uygulanmaması veya nesnel bir gerekçe olmaksızın daraltılması ayrımcılık yasağını gündeme getirir.

Aşağıda hem Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) hem de Anayasa Mahkemesi (AYM) tarafından verilen, cezaevlerindeki aile ziyaretleri ve kısıtlamalarına ilişkin temel kararlar yer almaktadır:

(Hafta sonu görüşme talebinin reddi veya ziyaretin bir kişi ile sınırlandırılması kararlarından ilgili olan seçilmelidir)

### 1. Levent Bayram ve Diğerleri v. Türkiye Davası (AİHM)

Eğitim çağındaki çocukların hafta içi okula devam zorunluluğu nedeniyle mahpus ebeveynlerini ziyaret edememesi ve idarenin bu görüşleri hafta sonuna kaydırmayı reddetmesi **aile hayatına saygı hakkının ihlali** olarak incelenmektedir. Bu karara göre Devletlerin cezaevi güvenliğini sağlama yükümlülüğü olsa da çocukların üstün yararı ile mahpusun aile bağlarını sürdürme hakkı arasında adil bir denge gözetmesi zorunludur.

### 2. Subaşı ve diğerleri v. Türkiye (Başvuru no 3468/20 ve diğer 18 başvuru)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, cezaevi tarafından kendilerine okul çağındaki çocukları ile hafta sonları ziyaret yapma ve telefonla görüşme izni verilmeyen hükümlü ve tutukluların şikayetlerini inceleyerek her bir başvurucunun 'Aile hayatına saygı' hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

### Saz ve diğerleri v. Türkiye (Başvuru no 29218/20 ve diğer 2 başvuru)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, öğrenci olan çocukları ile hafta sonu görüşemeyen 3 başvurucunun Özel ve Aile Hayatı'nın ihlal edildiğini belirterek tazminat ödenmesine hükmetmiştir.

### 3. Enes Akelma ve Diğerleri Başvurusu (AYM)

Öğrenim gören çocukların hafta içi açık veya kapalı görüşe gelememesi gerekçesiyle yapılan hafta sonu görüş taleplerinin, cezaevi idaresince somut ve ikna edici bir gerekçe sunulmadan reddedilmesi ihlal sebebidir. Mahkeme, idarelerin "personel yetersizliği" veya "güvenlik" gibi soyut gerekçelerin arkasına sığınamayacağını, çocukların eğitimini aksatmayacak çözümler (hafta sonu görüşü veya alternatif iletişim kanalları) üretilmesi gerektiğini vurgulamıştır.

### 4. Khoroshenko v. Rusya Davası (AİHM Büyük Daire)

Karara göre mahpusların ziyaretçi sayısına, görüş sürelerine ve ziyaret biçimlerine (örneğin sadece 1 kişiyle sınırlandırma veya sürekli kapalı görüş dayatılması) getirilen uzun süreli ve katı kısıtlamalar AİHS Madde 8'i ihlal eder. Cezaevindeki kısıtlamaların amacı mahpusun dış dünya ile bağını tamamen koparmak olamaz; kısıtlamalar her zaman "orantılı" ve bireysel duruma uygun olmak zorundadır.

### 5. Trosin v. Ukrayna Davası (AİHM)

Mahpusların aynı anda kabul edebileceği ziyaretçi sayısının (örneğin çocukla birlikte sadece 1 ebeveynin alınması gibi) mevzuatta açık bir yasal dayanak olmaksızın veya keyfi idari kararlarla sınırlandırılması hukuka aykırıdır.

Ziyaretçi kapsamının keyfi olarak daraltılması, devletin aile hayatını koruma yönündeki pozitif yükümlülüğünün ihlali anlamına gelir.

## Sonuç ve İstem

Yürürlükteki Ceza İnfaz Kurumları yönetmeliklerinde, örgün eğitim gören çocukların mahpus ebeveynleri ile **hafta sonları da ziyaret gerçekleştirebilmesine** yönelik yasal imkanlar açıkça tanınmıştır. Kurumların bu hakkı tamamen ortadan kaldırması / çocukla birlikte gelecek refakatçi sayısını keyfi olarak "1 kişi" ile sınırlaması, doğrudan yukarıdaki emsal kararlarda korunan temel haklara aykırılık teşkil eder.

Anılan sebeplerle; ..... infaz kurum müdürlüğünün ret kararının kaldırılarak tarafıma ailemle hafta sonu görüşme hakkı verilmesine/ hafta sonu görüşlerimde çocuklarıma yalnız bir yetişkinin refakat edebileceği kararının kaldırılarak ..... ında ziyaretçi olarak kabul edilmesine karar verilmesini saygıyla arz ve talep ederim. / /